

Závěrečná zpráva

Trendy sociálně politických mechanismů ovlivňujících genderové vztahy VI

Závěrečná zpráva pro Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR

Prosinec 2007

Obsah

Obsah	3
Metodika	4
Struktura souboru	5
Hlavní zjištění.....	7
Detailní analýzy.....	9
1. Představy o příležitostech mužů a žen	9
2. Postoje k rovným příležitostem.....	14
3. Hodnocení institucí a dalších subjektů s ohledem na ochranu práv žen	20
4. Spontánní znalost hnutí a organizací zabývajících se ochranou práv žen a rovnými příležitostmi	23
5. Názory na domácí násilí na ženách.....	24
Dotazník	30
Tabulková příloha.....	32

Metodika

Firma Factum Invenio provedla pro potřeby Ministerstva a práce a sociálních věcí šetření týkající se genderových vztahů.

Výzkum byl realizován v rámci omnibusového dotazování, které provedli vyškolení tazatelé firmy Factum Invenio.

Dotazování proběhlo ve dnech 22. listopadu – 28. listopadu 2007 na reprezentativním vzorku 974 občanů České republiky starších 15 let, získaném kvótním výběrem podle pohlaví, věku, úrovně dosaženého vzdělání, velikosti místa bydliště a regionu.

Data přenesená na počítačová média byla prověřena systémem logických a statistických kontrol, který Factum Invenio používá pro odhalení nesrovnalostí a nekonzistencí údajů v primárních dokumentech. Statistické výpočty byly provedeny souborem programů SPSS.

Šetření navazuje na pět předchozích výzkumů, provedených firmou Factum Invenio pro MPSV v letech 2002 - 2006 (dotazování probíhalo ve dnech 22.-27. března 2002, 18.-23. dubna 2003, 23.-28. dubna 2004, 7.-14. října 2005 a 3. – 9. listopadu 2006).

Z výzkumu se vydává tato závěrečná zpráva, jejíž součástí je tabulková příloha, obsahující tabulky prvního a druhého stupně třídění. V rámci hlavní studie jsou komentovány pouze statisticky významnější rozdíly. Tyto statisticky významné odchylky jsou na 95 % hladině významnosti.

Metodika zpracování výzkumu odpovídá standardům sdružení SIMAR a ESOMAR.

Struktura souboru

Celkem		N	%
		974	100
Pohlaví	Muž	471	48
	Žena	503	52
Věk	Do 29 let	247	25
	30-44 let	250	26
	45-59 let	249	26
	60 a více let	229	24
Vzdělání	Základní - nevyučen	83	9
	Základní - vyučen	320	33
	Střední bez maturity	171	18
	Střední s maturitou	304	31
	Vysokoškolské	96	10
Zaměstnání	Dělník, prodavač, řidič ap.	306	31
	Úředník, technik, zdravotník, právník ap.	222	23
	Podnikatel, živnostník	74	8
	Student, učeň	15	9
	Žena v domácnosti	15	2
	Důchodce	234	24
	Nezaměstnaný	36	4
Rodinný stav	Ženatý/vdaná	525	54
	Svobodný/a	259	27
	Rozvedený/á	119	12
	Vdovec/-a	71	7
Kraj	Praha	115	12
	Středočeský kraj	110	11
	Jihočeský kraj	60	6
	Plzeňský kraj	53	5
	Karlovarský kraj	29	3
	Ústecký kraj	77	8
	Liberecký kraj	40	4
	Hradecký kraj	52	5
	Pardubický kraj	48	5
	Kraj Vysočina	48	5
	Jihomoravský kraj	108	11
	Olomoucký kraj	61	6
	Zlínský kraj	56	6
	Moravskoslezský kraj	118	12

Velikost místa bydliště (počet obyvatel)	Do 499	57	6
	500-1999	160	16
	2000-4999	146	15
	5000-19999	180	19
	20000-99999	229	24
	Přes 100000	201	21

Hlavní zjištění

- **Obyvatelé České republiky se domnívají, že možnosti mužů a žen v jednotlivých oblastech života nejsou vyrovnané.**
 - **Jedinou oblastí, ve které mají podle veřejného mínění ženy lepší možnosti než muži (75,3 %), je získání dítěte do vlastní péče po rozvodu.**
 - **Doménou mužů je podle veřejného mínění spravedlivější odměňování za práci.** Přibližně dvě třetiny obyvatel ČR (63,4 %) si myslí, že ženy mají menší možnost získat za stejnou práci stejný plat jako muži.
 - **Oblastí, kde jsou genderové příležitosti vnímány veřejností jako vyrovnané, je vzdělání.** Osm z deseti občanů (80,9 %) si myslí, že muži i ženy mají stejné šance dosáhnout vysokoškolského vzdělání.
- **Obecně platí, ženy jsou při hodnocení svých možností pesimističtější než muži (při hodnocení možností žen).**
- **Veřejné mínění je v této oblasti více méně stabilní.**
- **Většina obyvatel ČR (92,4 %) se domnívá, že „každý člověk, muž i žena, by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost nezávislost.“ Většina lidí (více než osm z deseti) se také ztotožňuje s tím, že:**
 - **domácí práce by měly být rovnoměrně rozděleny, aby ženy i muži měli stejné množství volného času,**
 - **obě pohlaví by se měla stejně věnovat péči o děti,**
 - **v řídicích funkcích by měli být rovnoměrně zastoupeni muži i ženy,**
 - **obě pohlaví by měla mít stejnou možnost získat po rozvodu dítě do své péče.**
- **Nejnižší, byť stále nadpoloviční míra souhlasu se vztahuje k uplatňování pozitivní diskriminace.**
- **Stejně jako v minulých šetřeních platí, že ženy se staví k rovným či vyrovnávacím příležitostem vstřícněji než muži.**
- **Postoje veřejnosti se v této oblasti zásadně nemění, klesá však míra rozhodného souhlasu a úměrně tomu přibývá podíl odpovědí „spíše souhlasím“.**
- **Veřejnost hodnotí působení jednotlivých subjektů s ohledem na ochranu práv žen celkem pozitivně:**
 - **Nejlépe jsou hodnoceny školy a další vzdělávací instituce (o jejich přínosu je přesvědčeno 90,4 % lidí).**
 - **Naopak „feministické“ osobnosti považuje za prospěšné s ohledem na ochranu práv žen méně než polovina obyvatel (40,1 %).**
- **Nevládní organizace a osobnosti feministického hnutí oceňují více ženy než muži.**
- **V průběhu sledované doby přibývá osob, které považují uvedené subjekty (s výjimkou osobností feminismu) vzhledem k ochraně práv žen za užitečné.**
- **Znalost hnutí či organizací zabývajících se ochranou práv žen je nízká. Většina populace (85,2 %) nedokáže uvést žádný subjekt zaměřený na tuto oblast.** Pokud lidé nějakou zmíní, tak nejčastěji se jedná o některou z nadací či Bílý kruh bezpečí.
- **Znalost žen je o něco vyšší než znalost mužů.**
- **Znalost těchto organizací je nejnižší za celé sledované období.**

- **Téměř dvě pětiny obyvatel (37,1 %) se domnívají, že domácí násilí na ženách se v české společnosti „občas“ vyskytuje. Počet lidí, kteří si myslí, že násilí se vyskytuje „dost často“, je téměř stejný (36,1 %).**
- **Ženy reflektují existenci domácího násilí častěji než muži.**
- **Názory lidí v této oblasti se v průběhu sledovaného období zásadně nemění.**

- **Podle obyvatel ČR se ve společnosti častěji vyskytuje psychické násilí než fyzické násilí.**
 - **O běžném výskytu psychického násilí je přesvědčena téměř polovina lidí (49,7 %);**
 - **fyzické násilí vnímá jako běžné necelá třetina populace (29,6 %);**
 - **téměř třetina obyvatel neumí tuto záležitost posoudit.**
- **Ženy považují oba typy násilí častěji za běžné než muži.**
- **Názory na výskyt násilí v rodinách kolísají; počet lidí, kteří si nyní myslí, že násilí se občas vyskytuje, je o něco nižší než v roce 2006.**

- **Téměř dvě pětiny obyvatel ČR (37,6 %) znají rodinu, kde se násilí mezi manželi - partnery vyskytuje.**
- **Znalost takové rodiny je výrazně vyšší mezi ženami než mezi muži.**
- **Situace se v průběhu sledovaného období příliš nemění.**

Detailní analýzy

1. Představy o příležitostech mužů a žen

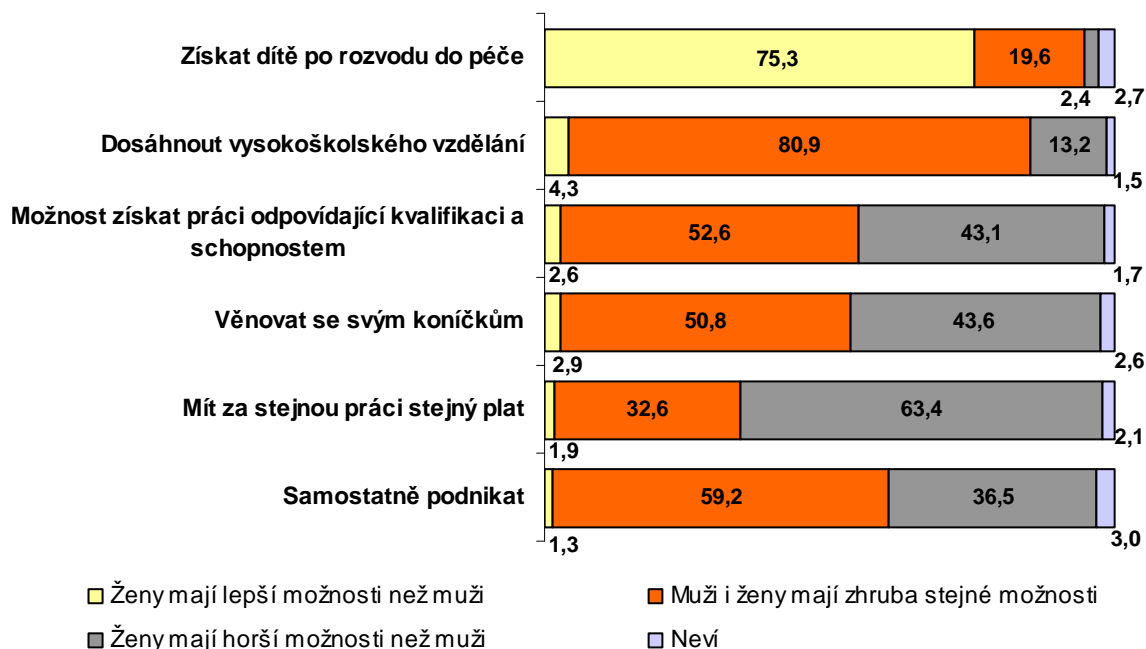
Obyvatelé České republiky se domnívají, že možnosti mužů a žen v jednotlivých oblastech života nejsou vyrovnány, v mnoha oblastech jsou „práva“ jednoho z pohlaví upřednostňována.

Oblastí, ve které jsou podle tří čtvrtin dotázaných (75,3 %) upřednostňovány ženy, je získání dítěte do vlastní péče po rozvodu. Z nabízených možností se jedná o jedinou, kde mají dle mínění lidí lepší možnosti ženy než muži.

Odměňování za práci je naopak sféra, kde jsou podle názoru většiny lidí zvýhodňováni muži. Přibližně dvě třetiny obyvatel ČR (63,4 %) si myslí, že ženy mají menší možnost získat za stejnou práci stejný plat jako muži.

Jedinou oblastí, kde jsou genderové příležitosti vnímány jako vyrovnané, je vzdělání. Osm z deseti občanů (80,9 %) si myslí, že jak muži tak ženy mají stejné šance dosáhnout vysokoškolského vzdělání.

Srovnání situace mužů a žen
(N = 974, v %)

Veřejné mínění zůstává ve vztahu k uvedeným možnostem mužů a žen více méně stabilní, od roku 2002 zde nedochází k žádným zásadním změnám.

Srovnání s rokem 2006 ukazuje, že **došlo k mírnému nárůstu lidí, kteří si myslí, že:**

- ženy mají přibližně stejné možnosti jako muži získat práci odpovídající jejich kvalifikaci a schopnostem (nárůst o 5,7 procentních bodů);
- ženy mají zhruba stejnou možnost mít za stejnou práci stejný plat (nárůst o necelých 5 procentních bodů).
- ženy mají po rozvodu větší možnost získat dítě do své péče (nárůst o cca 4 procentní body).

Srovnání možností mužů a žen – časová komparace

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % v každém řádku tvoří odpovědi „nevím“)

	Rok	Ženy mají lepší možnosti	Zhruba stejné možnosti	Ženy mají horší možnosti
Získat dítě po rozvodu do péče	2002	74,5	17,6	3,1
	2003	67,6	23,4	3,8
	2004	72,7	18,7	3,5
	2005	69,0	23,0	2,5
	2006	71,4	21,6	3,9
	2007	75,3	19,6	2,4
Dosáhnout vysokoškolského vzdělání	2002	3,8	83,3	10,2
	2003	4,3	79,0	11,8
	2004	5,5	80,1	10,5
	2005	5,0	80,9	10,6
	2006	4,3	79,9	12,7
	2007	4,3	80,9	13,2
Věnovat se svým koníčkům	2002	3,1	47,0	47,2
	2003	4,3	47,5	44,0
	2004	3,0	45,5	46,9
	2005	3,1	48,0	45,6
	2006	2,8	52,9	42,2
	2007	2,9	50,8	43,6
Samostatně podnikat	2002	2,2	58,7	32,9
	2003	3,4	59,0	29,9
	2004	2,5	55,6	34,5
	2005	2,6	57,1	33,4
	2006	1,3	60,8	35,2
	2007	1,3	59,2	36,5
Získat práci odpovídající kvalifikaci a schopnostem	2002	4,4	38,6	54,4
	2003	3,3	34,3	59,0
	2004	2,0	34,3	60,0
	2005	3,4	40,6	51,9
	2006	3,1	46,9	47,9
	2007	2,6	52,6	43,1

	Rok	Ženy mají lepší možnosti	Zhruba stejné možnosti	Ženy mají horší možnosti
Mít za stejnou práci stejný plat	2002	3,2	27,0	67,1
	2003	1,7	24,8	68,9
	2004	1,3	23,9	70,1
	2005	2,1	27,5	66,2
	2006	2,1	27,8	67,2
	2007	1,9	32,6	63,4

Muži a ženy vnímají své možnosti rozdílně. Obecně platí, **ženy jsou při hodnocení svých možností pesimističtější než muži** (při hodnocení možností žen). Z hlediska odpovědi „muži i ženy mají stejné možnosti“ se ukazují největší rozdíly v následujících oblastech:

- Přibližně dvě třetiny mužů (66,4 %) si myslí, že muži i ženy mají stejně možnosti věnovat se svým koníčkům; tento názor zastává ale jen 36,3 % žen.
- Téměř polovina mužů (47,4 %) se domnívá, že muži i ženy mají zhruba stejnou možnost získat za stejnou práci stejný plat; o této možnosti je přesvědčena necelá pětina žen (18,8 %).
- Zhruba dvě třetiny mužů (66,3 %) zastávají názor, že muži i ženy mají stejnou možnost získat práci odpovídající jejich kvalifikaci a schopnostem; s tímto názorem souhlasí ale jen 39,8 % žen.

Srovnání možností mužů a žen podle pohlaví

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % v každém řádku tvoří odpovědi „nevím“)

	Rok	Ženy mají lepší možnosti		Zhruba stejné možnosti		Ženy mají horší možnosti	
		muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy
Získat dítě po rozvodu do péče	2002	76,9	72,3	14,9	20,1	2,5	3,7
	2003	71,5	64,0	19,3	27,2	3,9	3,8
	2004	75,3	70,3	16,1	21,2	2,4	4,5
	2005	67,7	70,2	23,7	22,4	2,2	2,9
	2006	69,6	73,1	21,8	21,4	3,7	4,0
	2007	77,7	73,2	18,3	20,8	1,2	3,6

	Rok	Ženy mají lepší možnosti		Zhruba stejné možnosti		Ženy mají horší možnosti	
		muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy
<i>Dosáhnout vysokoškolského vzdělání</i>	2002	4,8	2,9	86,7	80,2	5,6	14,6
	2003	5,0	3,7	83,4	74,9	6,8	16,3
	2004	6,4	4,7	83,4	77,1	6,7	13,9
	2005	6,1	4,1	84,9	77,2	7,0	14,0
	2006	6,8	1,9	82,7	77,3	7,2	17,9
	2007	5,2	3,5	86,4	75,8	6,9	19,1
<i>Samostatně podnikat</i>	2002	3,1	1,2	66,0	51,9	25,0	40,2
	2003	3,5	3,4	68,2	50,5	21,8	37,5
	2004	2,7	2,4	66,6	45,4	23,1	45,1
	2005	3,2	2,1	67,6	47,4	23,1	43,0
	2006	1,9	0,7	70,8	51,4	23,9	45,8
	2007	1,7	0,9	68,8	50,2	27,0	45,3
<i>Věnovat se svým koníčkům</i>	2002	4,5	1,8	56,3	38,3	36,3	57,4
	2003	5,3	3,4	57,6	38,1	32,0	55,1
	2004	2,9	3,1	56,0	35,7	34,1	58,8
	2005	3,7	2,4	56,9	39,7	36,0	54,5
	2006	4,4	1,4	63,8	42,6	29,4	54,2
	2007	3,6	2,2	66,4	36,3	27,4	58,5
<i>Možnost získat práci, odpovídající kvalifikaci a schopnostem</i>	2002	5,3	3,6	52,9	25,4	38,7	68,9
	2003	3,1	3,5	44,8	24,4	48,2	69,0
	2004	3,0	1,2	45,0	24,3	46,7	72,3
	2005	4,8	2,0	55,8	26,5	35,5	67,2
	2006	4,4	1,8	60,8	33,9	31,4	63,3
	2007	3,8	1,5	66,3	39,8	27,8	57,4
<i>Mít za stejnou práci stejný plat</i>	2002	3,7	2,6	37,4	17,4	54,8	78,6
	2003	2,9	0,6	32,4	17,6	60,2	76,9
	2004	1,7	0,9	35,2	13,5	57,7	81,6
	2005	3,0	1,2	39,8	16,0	52,2	79,3
	2006	3,1	1,2	38,6	17,7	54,4	79,1
	2007	2,8	1,0	47,4	18,8	47,0	78,8

Rozdíly v názorech lidí na možnosti mužů a žen jsou ovlivněny věkem. Mladí lidé do 29 let se častěji než jiné věkové skupiny domnívají, že možnosti mužů a žen jsou celkem vyrovnané: Mladí lidé si častěji myslí, že muži a ženy mají stejnou možnost získat práci odpovídající jejich kvalifikaci a schopnostem (60,3 %), samostatně podnikat (67,5 %) a věnovat se svým koníčkům (57,3 %).

Možnosti žen vnímají jako horší častěji lidé starší 60 let.

Druhým diferencujícím faktorem je rodinný stav. Svobodní lidé si častěji myslí, že obě pohlaví mají stejnou možnost získat práci odpovídající kvalifikaci a schopnostem (61,3 %), mít za stejnou práci stejný plat (39,6 %), dosáhnou vysokoškolské vzdělání (85,4 %), věnovat se svým koníčkům (60,8 %) a samostatně podnikat (68,0 %).

Za horší považují možnosti žen oproti mužům zejména lidé rozvedení (a vdovy/vdovci).

2. Postoje k rovným příležitostem

S rovným postavením mužů i žen souhlasí většina obyvatel ČR. Nejvíce lidí (92,4 %) souhlasí s výrokem, že „každý člověk, muž i žena, by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost nezávislost.“ (rozhodně souhlasí 56,4 %; spíše souhlasí 36,0 %)

Většina obyvatel ČR si také myslí, že:

- Domácí práce by měly být rozděleny tak, aby muž i žena měli stejně volného času pro zábavu i odpočinek (89,5 %; rozhodně souhlasí 40,5 %; spíše souhlasí 49,0 %).
- Obě pohlaví by se měla stejně věnovat výchově i péči o dítě (87,7 %; rozhodně souhlasí 40,6 %; spíše souhlasí 47,1 %).
- V řídicích a rozhodovacích institucích by měli být zastoupeni rovnoměrně muži i ženy (87,4 %; rozhodně souhlasí 35,1 %; spíše souhlasí 52,3 %).
- Obě pohlaví by měla mít stejnou šanci získat své dítě po rozvodu do péče (81,4 %; rozhodně souhlasí 34,8 %; spíše souhlasí 46,6 %).

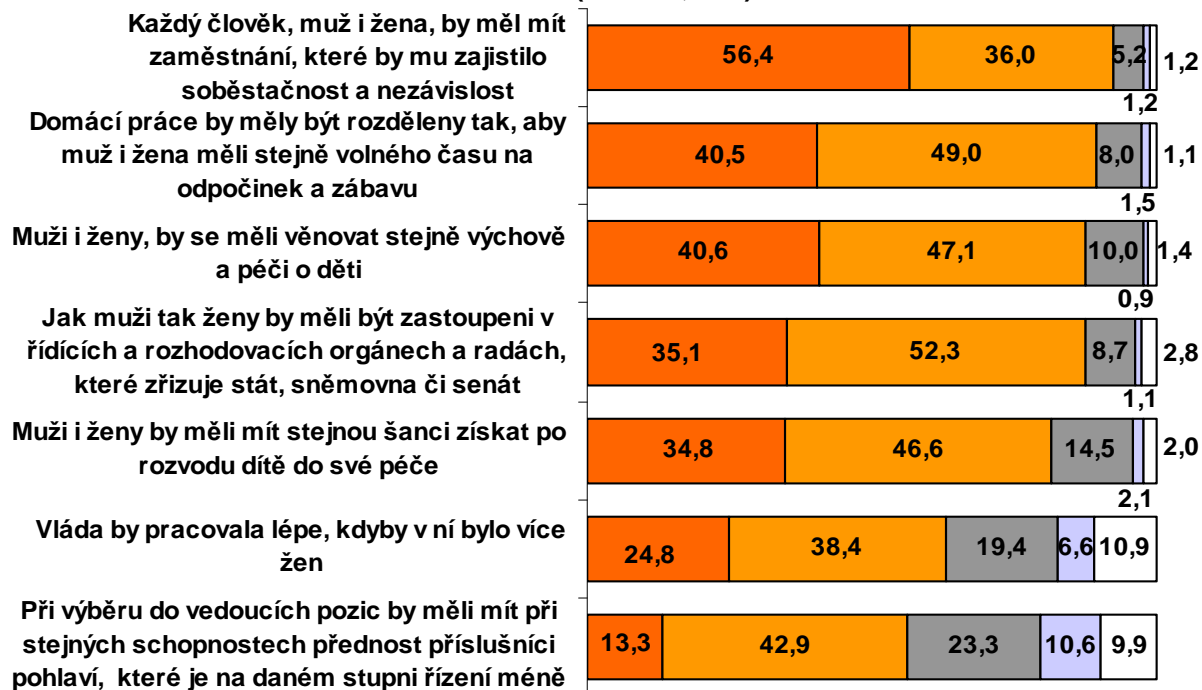
Méně souhlasných postojů je spojeno s následujícími výroky:

- Necelé dvě třetiny lidí (63,2 %) se domnívají, že vláda by pracovala lépe, kdyby v ní bylo více žen¹ (rozhodně souhlasí 24,8 %; spíše souhlasí 38,4 %).
- Více než polovina obyvatel (56,2 %), se domnívá, že při výběru do vedoucích pozic by měli mít při stejných schopnostech přednost příslušníci pohlaví, které je na daném stupni řízení méně početně zastoupeno. Tento názor ve společnosti dlouhodobě posiluje (rozhodně souhlasí 13,3 %; spíše souhlasí 42,9 %).

¹ Tato položka byla proti předchozím letům, kdy zněla „Vláda by pracovala lépe, kdyby v ní byly ženy“ vzhledem ke změně reálné situace přeformulována.

Postavení mužů a žen

(N = 974, v %)

■ Rozhodně souhlasí
 ■ Spíše souhlasí
 ■ Spíše nesouhlasí
 ■ Rozhodně nesouhlasí
 ■ Neví

Přístup obyvatelstva k těmto otázkám se v průběhu sledovaného období nijak zásadně nemění. Z tabulky je však patrné, že u jednotlivých výroků dochází k poklesu rozhodného souhlasu a úměrně tomu stoupá počet odpovědí „spíše souhlasím“.

Srovnání aktuálních výsledků průzkumu s rokem 2006 ukazuje toto:

- V letošním šetření nejvíce stoupla celková míra souhlasu s větším zastoupením žen ve vládě (nárůst o 5,7 procentních bodů).
- Vzrostl také celkový souhlas s upřednostňováním podhodnoceného pohlaví při výběru do vedoucích pozic (nárůst o 4,5 procentních bodů).
- Další významnější rozdíly oproti roku 2006 jsou vyznačeny v tabulce.

Postoje k rovným příležitostem – časová komparace

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % tvoří odpovědi „nevím“)

	Rok	Rozhodně souhlasí	Spíše souhlasí	Spíše nesouhlasí	Rozhodně nesouhlasí
<i>Každý člověk, muž i žena, by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost a nezávislost</i>	2002	66,7	28,8	3,3	0,8
	2003	59,9	33,1	4,0	1,7
	2004	58,7	34,4	4,1	0,6
	2005	58,8	33,9	4,1	0,8
	2006	51,9	39,8	4,9	1,9
	2007	56,4	36,0	5,2	1,2
<i>Jak muži, tak ženy by měli být zastoupeni v řídicích a rozhodovacích orgánech a radách, které zřizuje stát, sněmovna či senát</i>	2002	50,5	37,3	8,6	1,3
	2003	40,6	43,8	9,3	2,7
	2004	42,6	43,8	8,7	1,5
	2005	42,8	42,8	9,5	1,8
	2006	34,7	49,3	10,4	2,3
	2007	35,1	52,3	8,7	1,1
<i>Domácí práce by měly být rozděleny tak, aby muž i žena měli stejně volného času na odpočinek a zábavu</i>	2002	48,6	40,2	9,0	1,8
	2003	42,7	42,0	10,9	2,2
	2004	44,2	43,3	9,5	1,5
	2005	42,6	44,0	9,5	1,6
	2006	40,5	45,4	10,4	2,2
	2007	40,5	49,0	8,0	1,5
<i>Muži i ženy by měli věnovat stejně výchově a péči o děti</i>	2002	50,1	36,6	10,2	2,5
	2003	44,1	39,7	11,5	2,9
	2004	46,3	39,4	10,0	2,3
	2005	45,2	41,0	10,4	1,7
	2006	41,2	45,8	9,1	2,4
	2007	40,6	47,1	10,0	0,9
<i>Muži i ženy by měli mít stejnou šanci získat po rozvodu dítě do své péče</i>	2002	46,7	34,6	11,4	3,2
	2003	41,7	39,0	12,7	2,8
	2004	44,2	36,1	12,7	3,1
	2005	40,8	39,1	13,2	3,5
	2006	33,5	45,8	15,2	2,7
	2007	34,8	46,6	14,5	2,0

	Rok	Rozhodně souhlasí	Spíše souhlasí	Spíše nesouhlasí	Rozhodně nesouhlasí
<i>Vláda by pracovala lépe, kdyby v ní bylo více žen</i>	2002	34,6	36,9	16,3	4,1
	2003	22,4	34,6	19,7	8,4
	2004	26,0	38,9	16,7	5,0
	2005	23,3	32,0	22,7	8,1
	2006	20,8	36,7	21,1	8,7
	2007	24,8	38,4	19,4	6,6
<i>Při výběru do vedoucích pozic by mělo mít při stejné kvalifikaci přednost podhodnocené pohlaví</i>	2002	16,2	28,0	30,2	15,2
	2003	11,8	27,1	29,9	16,0
	2004	12,2	26,6	33,2	15,0
	2005	13,0	30,7	30,2	14,3
	2006	13,4	38,3	26,6	12,3
	2007	13,3	42,9	23,3	10,6

Stejně jako v minulých šetřeních platí, že ženy se staví k výrookům týkajícím se rovných příležitostí vstřícněji než muži.

Ženy si výrazně častěji myslí, že:

- Vláda by pracovala lépe, kdyby v ní bylo více žen (ženy 79,6 %; muži 45,6 %).
- Při výběru do vedoucích pozic by měli mít při stejných schopnostech přednost příslušníci pohlaví, které je na daném stupni řízení méně zastoupeno (ženy 70,8 %; muži 40,7 %).

Jediný výrok, se kterým souhlasí častěji muži než ženy, se týká možnosti získání dítěte do péče po rozvodu (ženy 74,5 %; muži 88,8 %).

Rozdíly mezi postoji mužů a žen k dalším výrookům jsou o něco menší. Muži a ženy se nejvíce shodují v názoru, že každý člověk by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost a nezávislost (ženy 95,8 %; muži 88,8 %).

Srovnání postojů k rovným příležitostem mužů a žen podle pohlaví

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % v každém řádku tvoří odpovědi „nevím“)

	Rok	Souhlasí		Nesouhlasí		Index ²	
		muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy
<i>Každý člověk, muž i žena, by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost a nezávislost</i>	2002	94,3	96,6	5,5	2,7	1,46	1,30
	2003	92,7	93,2	5,9	5,6	1,53	1,42
	2004	92,5	93,6	4,5	4,9	1,49	1,42
	2005	91,3	93,9	5,5	4,3	1,53	1,39
	2006	89,9	93,4	8,4	5,4	1,63	1,50
	2007	88,8	95,8	9,8	3,1	1,64	1,38
<i>Jak muži, tak ženy by měli být zastoupeni v řídicích a rozhodovacích orgánech a radách, které zřizuje stát, sněmovna či senát</i>	2002	81,2	94,9	16,2	4,1	1,82	1,39
	2003	80,0	88,4	16,0	8,2	1,87	1,60
	2004	79,6	92,7	15,9	4,9	1,88	1,49
	2005	81,4	89,6	16,1	6,9	1,86	1,54
	2006	80,2	87,7	17,5	8,3	1,98	1,63
	2007	81,0	93,4	16,1	4,0	1,96	1,58
<i>Domácí práce by měly být rozděleny tak, aby muž i žena měli stejně volného času na odpočinek a zábavu</i>	2002	83,1	94,1	16,5	5,5	1,85	1,45
	2003	77,2	91,8	19,6	7,0	1,94	1,52
	2004	79,8	94,6	18,1	4,4	1,89	1,49
	2005	79,2	93,5	17,4	5,2	1,92	1,49
	2006	79,7	91,7	18,4	7,1	1,98	1,51
	2007	82,3	96,2	16,2	3,1	1,98	1,45
<i>Muži i ženy by se měli věnovat stejně výchově a péči o děti</i>	2002	79,6	89,4	19,6	6,3	1,85	1,47
	2003	78,7	88,6	18,9	10,2	1,88	1,59
	2004	78,3	92,4	18,5	6,6	1,85	1,52
	2005	81,2	91,0	17,2	7,4	1,86	1,52
	2006	80,5	93,2	17,1	6,3	1,90	1,56
	2007	82,3	92,8	15,8	6,3	1,89	1,54
<i>Muži i ženy by měli mít stejnou šanci získat po rozvodu dítě do své péče</i>	2002	86,3	76,6	9,3	19,6	1,57	1,81
	2003	84,9	86,7	10,6	20,1	1,68	1,83
	2004	85,1	75,9	10,3	21,0	1,61	1,86
	2005	85,7	74,5	11,2	22,0	1,70	1,87
	2006	86,5	72,6	10,9	24,5	1,74	1,98
	2007	88,8	74,5	10,1	22,5	1,73	1,93
<i>Vláda by pracovala lépe, kdyby v ní bylo více žen</i>	2002	57,0	85,1	32,7	9,0	2,18	1,63
	2003	42,7	70,4	39,6	17,3	2,51	1,86
	2004	49,1	79,7	32,4	11,9	2,33	1,75
	2005	40,2	69,4	44,1	18,4	2,52	1,87
	2006	42,8	71,2	44,5	16,2	2,55	1,88
	2007	45,6	79,6	40,0	12,8	2,48	1,75
<i>Při výběru do vedoucích pozic by měli mít při stejných schopnostech přednost příslušníci pohlaví, které je na daném stupni řízení méně početně zastoupeno</i>	2002	34,9	52,9	55,1	36,4	2,71	2,29
	2003	33,5	43,9	52,9	39,2	2,78	2,40
	2004	30,1	46,8	55,5	41,4	2,81	2,39
	2005	34,8	52,1	55,6	34,5	2,75	2,29
	2006	42,8	60,1	48,2	30,2	2,64	2,21
	2007	40,7	70,8	49,4	19,4	2,68	2,03

² Index je konstruován jako vážený aritmetický průměr, kdy hodnoty 1 by dosahoval, kdyby všichni odpověděli, že rozhodně souhlasí, a hodnoty 4, kdyby všichni odpověděli, že rozhodně nesouhlasí.

Postoje k uvedeným výrokům jsou z hlediska sledovaných sociodemografických znaků jen málo diferencované. Významnější rozdíly se objevují jen v těchto případech:

Mladí lidé do 29 let věku souhlasí méně často s tím, že vláda by pracovala lépe, kdyby v ní byly více zastoupeny ženy (54,1 %), a dále s tím, že by každý měl mít zaměstnání zajišťující mu soběstačnost a nezávislost (87,4 %).

Lidé se základním vzděláním souhlasí méně často než lidé s vyšší úrovní dosaženého vzdělání s výrokem týkajícím se zastoupení mužů a žen v řídicích orgánech, s vyšším zastoupením žen ve vládě, s uplatňováním pozitivní diskriminace a s možností získat dítě do péče po rozvodu.

Svobodní lidé méně často souhlasí s výrokem, že vláda by pracovala lépe, kdyby v ní byly více zastoupeny ženy (55,4 %), a také s uplatňováním tzv. pozitivní diskriminace (49,7 %).

3. Hodnocení institucí a dalších subjektů s ohledem na ochranu práv žen

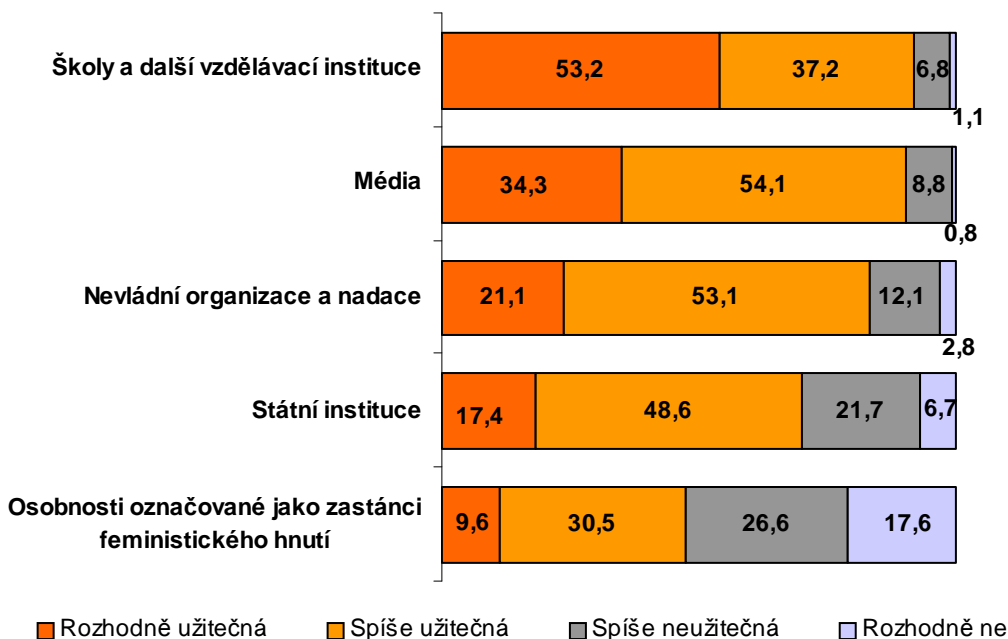
Veřejnost hodnotí působení jednotlivých subjektů s ohledem na ochranu práv žen celkem pozitivně. Nejlépe jsou z tohoto hlediska hodnoceny školy a další vzdělávací instituce. O jejich užitečnosti ve vztahu k ochraně práv žen je přesvědčeno 90,4 % lidí (rozhodně užitečné 53,2 %; spíše užitečné 37,2 %).

Na opačném pólu stojí osobnosti označované jako feministické, které považuje za prospěšné s ohledem na ochranu práv žen méně než polovina obyvatel - 40,1 % (rozhodně užitečné 9,6 %; spíše užitečné 30,5 %).

Pořadí užitečnosti dalších uvedených institucí vzhledem k ochraně práv žen je následující:

- Média považuje z tohoto pohledu za užitečná 88,4 % osob;
- Nevládní organizace 72,4 % osob;
- Státní instituce 66 % osob.

**Hodnocení subjektů z hlediska ochrany práv žen
(N = 974, v %)**

V průběhu sledovaného období postupně přibývá lidí, kteří vnímají tyto subjekty (s výjimkou zastánců feminismu) z hlediska ochrany práv žen jako užitečné.

Ve srovnání s rokem 2006 jsou jako užitečná o něco častěji hodnocena média (nárůst o 7 procentních bodů), vzdělávací instituce (nárůst o 4,3 procentního bodu), a státní instituce (nárůst o 6,3 procentního bodu).

Hodnocení subjektů – časové srovnání

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % v každém řádku tvoří odpovědi „nevím“)

	Rok	Rozhodně užitečná	Spíše užitečná	Spíše neužitečná	Rozhodně neužitečná
Školy a další vzdělávací instituce	2002	39,5	37,8	10,1	2,8
	2003	31,8	40,4	12,6	3,4
	2004	30,5	43,1	11,7	4,2
	2005	35,3	38,4	12,7	2,2
	2006	46,6	39,5	8,8	2,3
	2007	53,2	37,2	6,8	1,1
Média	2002	25,4	44,9	16,3	3,1
	2003	19,5	47,3	18,4	4,0
	2004	23,8	52,5	12,5	4,0
	2005	20,6	48,7	16,9	3,0
	2006	26,7	54,7	12,9	2,7
	2007	34,3	54,1	8,8	0,8
Nevládní organizace a nadace	2002	14,1	40,0	15,5	3,8
	2003	13,9	37,3	15,9	7,0
	2004	13,0	43,1	16,8	5,9
	2005	13,3	45,5	15,4	4,0
	2006	18,6	56,7	12,8	2,9
	2007	21,1	53,1	12,1	2,8
Státní instituce	2002	13,6	34,9	27,6	7,7
	2003	9,1	37,2	27,6	10,6
	2004	9,3	36,3	29,5	12,1
	2005	11,2	35,2	28,0	9,7
	2006	17,2	42,5	26,7	8,5
	2007	17,4	48,6	21,7	6,7
Zastánci feministického hnutí	2002	9,7	24,6	25,0	16,4
	2003	7,4	21,4	24,8	21,2
	2004	5,7	23,8	26,6	21,7
	2005	7,7	26,9	25,8	15,6
	2006	9,5	32,1	28,1	15,5
	2007	9,6	30,5	26,6	17,6

Sledování rozdílných postojů mužů a žen ukazuje, že:

- Ženy hodnotí častěji než muži jako užitečné nevládní organizace a nadace (ženy 80,5 %; muži 67,4 %) a osobnosti z feministického hnutí (ženy 49,1 %; muži 30,6 %).
- Činnost škol, médií a státních institucí je z hlediska ochrany práv žen hodnocena oběma pohlavími velmi podobně.

Hodnocení subjektů z hlediska ochrany práv žen podle pohlaví

(údaje za ČR, v %, dopočet do 100 % v každém řádku tvoří odpovědi „nevím“).

	Rok	Užitečné		Neužitečné		Index ³	
		Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
Nevládní organizace a nadace (občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti apod.)	2002	47,7	59,9	22,9	15,5	2,22	2,03
	2003	47,9	54,2	23,8	22,0	2,29	2,15
	2004	51,7	60,1	24,4	21,3	2,28	2,13
	2005	52,7	64,6	24,2	15,0	2,25	2,02
	2006	72,3	78,3	18,6	13,0	2,09	1,91
	2007	67,4	80,5	19,9	10,2	2,11	1,83
Osobnosti označované jako zastánci feministického hnutí	2002	27,6	40,6	48,1	36,6	2,79	2,50
	2003	24,3	32,9	51,7	40,8	2,95	2,66
	2004	23,6	35,0	51,6	45,1	2,99	2,68
	2005	27,9	40,8	46,4	36,8	2,84	2,48
	2006	35,4	47,4	50,2	37,5	2,76	2,42
	2007	30,6	49,1	52,9	36,1	2,83	2,43
Média	2002	67,2	73,3	20,6	18,4	1,99	1,94
	2003	64,4	69,1	18,6	18,2	2,10	2,06
	2004	72,3	80,0	19,1	14,1	2,02	1,91
	2005	67,4	71,1	20,8	19,1	2,06	2,00
	2006	80,5	82,2	16,8	14,5	1,94	1,89
	2007	88,7	88,1	9,5	9,7	1,78	1,73

Třídění podle sledovaných sociodemografických znaků ukazuje, že pozitivní hodnocení některých institucí roste s úrovní dosaženého vzdělání:

Lidé se základním vzděláním častěji než jiné skupiny volí odpověď „nevím“.

O užitečnosti nevládních organizací je přesvědčeno 88,2 % vysokoškoláků, ale jen 59,3 % lidí se základním vzděláním.

Lidé s VŠ také pozitivněji hodnotí působení státních institucí (88,6 % oproti vyučeným 59,9 %).

³ Index je konstruován jako vážený aritmetický průměr, kdy hodnoty 1 by dosahoval, kdyby všichni odpověděli, že jsou rozhodně užitečné a hodnoty 4, kdyby všichni odpověděli, že jsou rozhodně neužitečné.

4. Spontánní znalost hnutí a organizací zabývajících se ochranou práv žen a rovnými příležitostmi

Hnutí či organizace zabývající se ochranou práv žen, rovnými příležitostmi apod. lidé vesměs neznají (85,2 %). Konkrétní organizaci je schopno si vybavit jen cca 15 % občanů, přičemž nejčastěji jmenují některou z nadací či Bílý kruh bezpečí.

V letošním šetření stoupl o 6 procentních bodů oproti roku 2006 počet lidí, kteří nedokáží jmenovat žádné hnutí či organizaci zabývající se ochranou žen; míra neznalosti je nejvyšší v celém sledovaném období.

Spontánní znalost hnutí a organizací zaměřených na ochranu žen a rovnoprávnost (údaje za ČR, v %, otevřená otázka ⁴)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Nezná žádnou	81,6	81,2	76,8	79,3	79,2	85,2
Svaz žen	4,0	2,3	4,0	3,4	1,0	0,9
Bílý kruh bezpečí	2,9	2,0	3,5	3,0	2,2	3,0
Feministky 8. března/feministické hnutí, feministky	1,0	2,0	1,5	1,6	0,9	0,8
Jihočeské matky	2,1	1,2	1,3	1,1	1,1	0,7
Unie/Sdružení bojující za práva žen	0,9	0,4	0,3	0,8	2,2	0,1
Mezinárodní a české nadace ⁵	2,0	1,9	1,9	2,4	2,6	3,5
Linky důvěry (obecně)	1,9	1,9	3,1	2,6	2,0	2,2
Domovy pro osamělé matky	1,7	1,0	1,5	0,3	1,8	1,2
Jiné ženské organizace ⁶	2,6	4,0	3,6	3,3	3,4	6,2
Charitativní a církevní organizace	1,0	0,7	0,4	0,9	0,7	0,3
Politicky, politické strany	1,1	0,5	0,2	0,0	0,2	0,3
Jiné odpovědi	1,6	0,9	10,7	6,6	8,0	1,6

Muži neznají organizace zabývající se ochranou práv žen častěji než ženy (muži 89,6 %, ženy 81,1 %).

⁴ Součet přesahuje 100 %, protože dotázaní mohli uvést více než jednu organizaci.

⁵ Jde o nadace a organizace, které se nespécializují na otázku žen. Nejčastěji jsou jmenovány Červený kříž, Kapka naděje, SOS Dětské vesničky, Adra, Helsinský výbor.

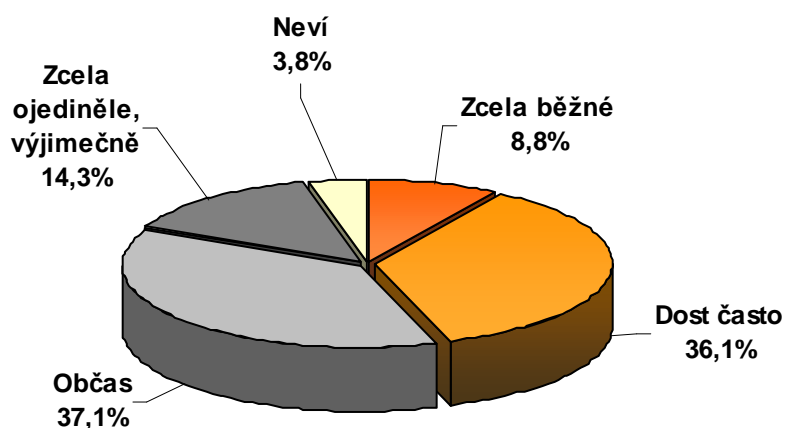
⁶ Zde je nejčastěji zmiňována Liga na ochranu žen, Nadace na ochranu týraných žen, Žena v tísní, Rosa a La Strada.

5. Názory na domácí násilí na ženách

Postoj k výskytu domácího násilí je ve společnosti ambivalentní. Téměř dvě pětiny obyvatel (37,1 %) se domnívají, že domácí násilí na ženách se v české společnosti občas vyskytuje. Obdobné procento lidí (36,1 %) si však myslí, že domácí násilí se objevuje dost často.

Lidí, kteří si myslí, že násilí na ženách se v ČR vyskytuje ojedinele nebo výjimečně, je 14,3 %.

Výskyt domácího násilí na ženách v ČR?
(N = 974, v %)

Názory lidí na výskyt domácího násilí vůči ženám se ve sledovaném období, tj. od roku 2002, zásadně nemění.

Ani rozdíly mezi aktuálními výsledky a výsledky z roku 2006 nejsou statisticky významné.

Výskyt domácího násilí na ženách – časové srovnání

(údaje za ČR, v %)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Zcela běžné	6,6	8,1	8,5	9,5	10,4	8,8
Dost často	36,3	37,1	38,1	32,9	38,0	36,1
Občas	37,8	34,4	35,2	35,9	36,9	37,1
Zcela ojedinele	14,6	12,9	11,8	15,4	11,3	14,3
Neví	4,7	7,5	6,3	6,3	3,5	3,8

Je vcelku pochopitelné, že **ženy reflektují výskyt domácího násilí na ženách v české společnosti častěji než muži.**

Nejvíce patrný je tento rozdíl v možnosti odpovědi „dost často“. O tom, že domácí násilí se v ČR vyskytuje „dosti často“, je přesvědčeno 44,5 % žen, ale jen 27,0 % mužů.

Muži se naopak častěji domnívají, že domácí násilí se objevuje „občas“ (muži 42,8 %; ženy 31,7 %), nebo jen „zcela ojediněle, výjimečně“ (muži 19,2 %; ženy 9,6 %).

Existence domácího násilí na ženách v ČR podle pohlaví

(údaje za ČR, v %)

	<i>Rok</i>	<i>Muži</i>	<i>Ženy</i>
<i>Zcela běžně</i>	2002	5,8	7,4
	2003	6,8	9,3
	2004	5,1	11,8
	2005	6,8	12,0
	2006	7,9	12,9
	2007	6,3	11,1
<i>Dost často</i>	2002	28,4	43,6
	2003	27,8	45,7
	2004	31,7	44,1
	2005	25,4	39,9
	2006	31,4	44,0
	2007	27,0	44,5
<i>Občas</i>	2002	41,6	34,3
	2003	40,3	28,9
	2004	40,6	30,3
	2005	39,0	33,1
	2006	42,0	32,1
	2007	42,8	31,7
<i>Zcela ojediněle</i>	2002	19,0	10,6
	2003	15,3	10,7
	2004	14,6	9,2
	2005	20,9	10,2
	2006	14,7	8,1
	2007	19,2	9,6
<i>Neví</i>	2002	5,2	4,2
	2003	9,8	5,4
	2004	8,1	4,7
	2005	8,0	4,8
	2006	4,0	2,9
	2007	4,6	3,1

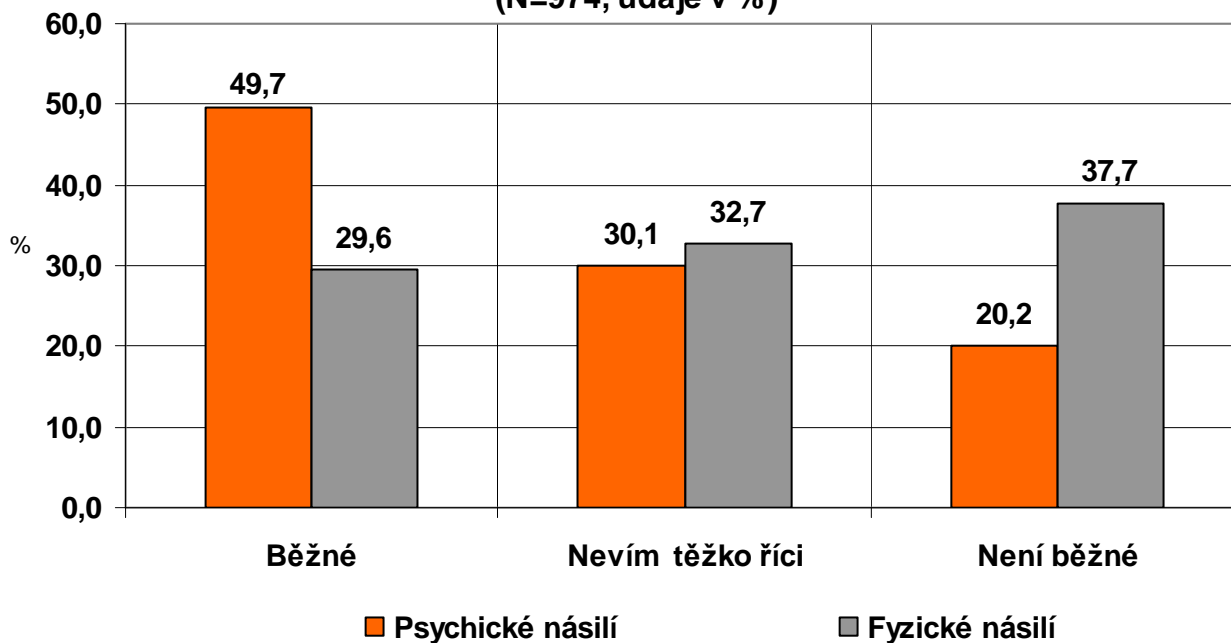
Názory na tuto otázku nejsou z hlediska jiných sledovaných znaků nijak významně diferencované.

Podle obyvatel ČR se ve společnosti častěji vyskytuje psychické násilí, tj. různé zesměšňování, vyhrožování, obtěžování či obviňování, než fyzické násilí (znásilnění, bití, kopání či občasná facky).

O tom, že výskyt psychického násilí v českých domácnostech je běžný, je přesvědčena téměř polovina obyvatel ČR (49,7 %). Oproti tomu fyzické násilí vidí jako běžné necelá třetina populace (29,6 %).

Téměř třetina obyvatel neumí tuto záležitost posoudit (32,7 % fyzické násilí, 30,1 % psychické násilí).

Výskyt psychického a fyzického domácího násilí na ženách
(N=974, údaje v %)

Názory lidí na výskyt domácího násilí ve sledovaném období mírně kolísají.

V roce 2007 je podíl lidí, kteří se domnívají, že se psychické či fyzické násilí v domácnostech **běžně** vyskytuje, mírně nižší než v roce 2006, avšak stále vyšší než v předchozích letech.

Výskyt psychického a fyzického násilí na ženách – časové srovnání

(údaje za ČR, v %)

	Rok	Běžné	Nevím, těžko říct	Není běžné
<i>Psychické násilí jako např. zesměšňování, vyhrožování, obtěžování či obviňování</i>	2002	43,6	37,9	18,5
	2003	43,8	42,2	14,0
	2004	46,3	38,8	15,0
	2005	44,5	37,3	18,1
	2006	55,1	26,9	18,0
	2007	49,7	30,1	20,2
<i>Fyzické násilí jako např. znásilnění, bití, kopání či občasné facky .</i>	2002	25,5	40,3	34,2
	2003	26,5	45,4	28,1
	2004	26,5	41,0	32,5
	2005	28,3	37,9	33,8
	2006	32,7	34,2	33,1
	2007	29,6	32,7	37,7

Ženy častěji než muži považují výskyt násilí v rodině za běžný. Zvláště výrazné rozdíly jsou v názorech na existenci tzv. psychického domácího násilí na ženách (muži 40,2 %; ženy 58,6 %). Rozdílné názory se týkají i výskytu fyzického násilí (muži 24,0 %; ženy 34,8 %).

Existence forem domácího násilí na ženách v ČR podle pohlaví

(údaje za ČR, v %)

	Rok	Běžné		Nevím, těžko říct		Není běžné	
		Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
<i>Psychické násilí jako např. zesměšňování, vyhrožování, obtěžování či obviňování</i>	2002	35,5	51,2	42,0	34,1	22,6	14,7
	2003	34,9	52,1	49,0	35,9	16,1	12,0
	2004	36,6	55,5	45,4	32,2	17,9	12,3
	2005	34,3	54,1	42,4	32,6	23,3	13,3
	2006	46,5	63,1	31,4	22,7	14,2	19,5
	2007	40,2	58,6	33,7	26,8	26,1	14,6
<i>Fyzické násilí jako např. znásilnění, bití, kopání či občasné facky.</i>	2002	21,9	28,8	40,7	39,9	37,4	31,3
	2003	21,9	30,8	48,8	42,2	29,3	27,1
	2004	21,6	31,3	43,5	38,2	34,9	30,5
	2005	21,8	34,3	39,6	36,3	38,6	29,4
	2006	28,2	36,9	36,4	32,2	35,4	30,9
	2007	24,0	34,8	33,9	31,6	42,1	33,6

Významným diferencujícím faktorem je velikost místa bydliště.

Běžný výskyt obou forem násilí častěji připouští obyvatelé z měst nad 100 000 obyvatel. Existenci psychického násilí připouští více než tři pětiny (62,6 %) obyvatel velkých měst, nejméně pak lidé z obcí od 2 000 do 4 999 obyvateli (41,0 %).

Téměř čtyři obyvatelé z deseti (37,6 %) uvádí, že znají nějakou rodinu, kde existuje násilí mezi manžely - partnery. Otázka na konkrétní znalost rodiny s výskytem domácího násilí na ženách dokresluje obecné mínění o výskytu domácího násilí.

Situace se v této oblasti v průběhu sledovaného období příliš nemění.

Mezi ženami je téměř polovina (45,0 %) těch, které znají nějakou rodinu, kde dochází k domácímu násilí. Mezi muži je tato znalost výrazně nižší (29,7 %).

Znalost existence domácího násilí v konkrétní rodině podle pohlaví
(údaje za ČR, v %)

	Rok	Muži	Ženy	Celkem
ano	2002	31,5	46,9	39,4
	2003	32,5	44,4	39,0
	2004	30,0	45,4	37,8
	2005	26,8	41,6	34,5
	2006	30,2	42,6	36,6
	2007	29,7	45,0	37,6
ne	2002	68,5	53,1	60,6
	2003	67,5	55,6	61,0
	2004	70,0	54,6	61,7
	2005	73,2	58,4	65,5
	2006	69,8	57,4	63,4
	2007	70,3	55,0	62,4

Lidí, kteří znají konkrétní příklad domácího násilí ze svého okolí, je více mezi rozvedenými osobami (52,3 %).

Dotazník

P: PODEJTE LÍSTEK.

GR. Jaká je podle vás u nás situace, srovnáte-li

1 možnosti mužů a žen, pokud jde o

ŽENY MAJÍ LEPŠÍ MOŽNOSTI NEŽ MUŽI	MUŽI I ŽENY MAJÍ ZHRUBA STEJNÉ MOŽNOSTI	ŽENY MAJÍ HORŠÍ MOŽNOSTI NEŽ MUŽI	NEVÍ
1	2	3	4

a) Možnost získat práci, odpovídající kvalifikaci a schopnostem	1 2 3 4	____
b) Mít za stejnou práci stejný plat	1 2 3 4	____
c) Získat dítě po rozvodu do péče	1 2 3 4	____
d) Dosáhnout vysokoškolského vzdělání	1 2 3 4	____
e) Věnovat se svým koníčkům	1 2 3 4	____
f) Samostatně podnikat	1 2 3 4	____

PODEJTE DOTÁZANÉMU LÍSTEK.

GR. Nyní Vám přečtu několik výroků, které se vztahují k postavení mužů a žen, a Vy mi prosím u každého pomocí lístku řekněte, nakolik s ním souhlasíte.

ROZHODNĚ SOUHLASÍ	SPÍŠE SOUHLASÍ	SPÍŠE NESOU- HLASÍ	ROZHODNĚ NESOU- HLASÍ	NEVÍ
1	2	3	4	5

a) Jak muži, tak ženy by měli být zastoupeni v řídicích a rozhodovacích orgánech a radách, které zřizuje stát, sněmovna či senát	1 2 3 4 5	____
b) Vláda by pracovala lépe, kdyby v ní bylo více žen	1 2 3 4 5	____
c) Při výběru do vedoucích pozic by měli mít při stejných schopnostech přednost příslušníci pohlaví, které je na daném stupni řízení méně početně zastoupeno	1 2 3 4 5	____
d) Každý člověk, muž i žena, by měl mít zaměstnání, které by mu zajistilo soběstačnost a nezávislost	1 2 3 4 5	____

e) Muži i ženy by měli věnovat stejně výchově a péči o děti ...	1 2 3 4 5	____
f) Muži i ženy by měli mít stejnou šanci získat po rozvodu dítě do své péče	1 2 3 4 5	____
g) Domácí práce by měly být rozděleny tak, aby muž i žena měli stejně volného času na odpočinek a zábavu	1 2 3 4 5	____

P: PODEJTE LÍSTEK

GR. Nyní Vám přečtu několik institucí, sdružení apod. a Vy mi prosím řekněte, jak hodnotíte jejich činnost z hlediska ochrany práv žen.

ROZH. UŽITEČNÁ	SPÍŠE UŽITEČNÁ	SPÍŠE NE- UŽITEČNÁ	ROZH. NE- UŽITEČNÁ	NEVÍ
1	2	3	4	5

a) Nevládní organizace a nadace (občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti apod.).....	1 2 3 4 5	____
b) Státní instituce (parlament, ministerstva a další vládní orgány)	1 2 3 4 5	____
c) Média (televize, rozhlas, tisk)	1 2 3 4 5	____
d) Školy a další vzdělávací instituce	1 2 3 4 5	____
e) Osobnosti označované jako zastánci feministického hnutí	1 2 3 4 5	____

GR Znáte nějaká hnutí či organizace, které se zabývají ochranou práv žen, rovnými příležitostmi pro muže a ženy apod.?

1.

.....

Další

.....

.....

GR Domníváte se, že se domácí násilí
5. na ženách v české společnosti

vyskytuje:

Zcela běžně 1

Dost často 2

Občas 3

Zcela ojediněle, výjimečně 4

Neví, neumí se rozhodnout 5

GR Domácí násilí na ženách má dvě

6. základní podoby. Řekněte mi prosím,
jestli u nás jsou a nebo nejsou běžné.

BĚŽNÉ NEVÍM, NENÍ BĚŽNÉ
TĚŽKO ŘÍCI

1

2

3

a) Psychické jako např.
zesměšňování, vyhrožování,
obtěžování či obviňování

1 2

.....

3

b) Fyzické jako např.

znásilnění, bití, kopání či
občasné facky ...

1 2 3

GR Znáte nějakou rodinu, kde existuje

7. násilí mezi manželi – partnery?

ANO

1

NE

2

Tabulková příloha